

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld. za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

## Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

**Peterburg 25. junija.** Oficijalno. Rusi so prešli čez Dunaj, najprej mej Galacem in Rešahom z 10 kompanijami, katerim je 3300 Turkov z dvema kanonoma nasprotovalo. Rusi so izgubili 138 mrtvih in ranjenih.

**Peterburg 25. junija.** General Zimerman je z regimentom Nerodinskega vmarširal v turško trdnjavo onkraj Dunava, v Mačin. Sprejet je bil od bulgarskega duhovenstva, krščanskega prebivalstva sijajno v procesiji s svetniškimi podobami in s petjem.

**Peterburg 25. junija.** Ruski parobrod „Konstantin“ je uničil in na dno morja proból štiri turške trgovske ladje na morski obali Anatolije. — Ruski parobrod „Vladimir“ je ujel na rumelijski obali turško brig-ladljo „Dachri“ s 16 možmi vred. — Pri Karsu sta dva turška bataljona z baterijami iz trdnjave oblegajoče Ruse napala, a bila odbita od Rusov. — Čete turških Kurdev so napale iz Vana Ruse v Bajazidu in jih cernirale. Ali ruska posadka v Bajazidu jih je odbila. — V Abhaziji je bilo več bojov ugodnih za Ruse.

**Bukarešt 24. junija.** Turki so onkraj Dunava uže zapustili Tulčo in Isakčo in so se potegnili proti Hiršovi.

**Brailov 22. junija.** Okolo 3000 Rusov je po noči od četrtka na petek prestopilo čez reko Dunav. Kozaki, konji in kanoni so bili prepeljani na plavih, ki so bi s strelbami obskrbljeni, pešci pa so se na barkah prepejali. Ko so prišli na turški breg, niso šli Rusi ob Dunavu nego so mahili v notranje, v goro, in so zavzeli po ostrem in trdovratnem boju s turškimi baši-bozuki visočine nad Mačinom. Boj je trajal od ranega jutra do poludne. Vzetje Mačina se pričakuje.

**Pariz 23. junija.** „Corr. Havas“ poroča iz Brailova 22. junija zvečer, da je 6000 Rusov prestopilo Dunav in da se je turška posadka iz Mačina umeknila. Ruski most čez Dunav pri Brailovu je gotov.

**Peterburg 23. junija.** Močni ruski oddelki so včeraj mej Galacem in Brailovom čez Dunav prešli s sijajnim uspehom. Car je obiskal provizorično vojaško bolnico v Galacu, kamor so bili prenešeni oni, kateri so bili pri prehodu Dunava ranjeni.

**Bukurešt 24. junija.** Izguba Rusov pri odpiranju Turkov iz Mačina znaša 50

mrtvih in 150 ranjenih, mej temi več oficirjev.

**Carigrad 23. junija.** Oficijalna depeša javlja: Rusi so porabili to, da je malo turške vojske v Dobruči, in so v velikem številu prešli preko Dunava mej Mačinom, Isakčo in Karabacem. Turki so se od kraja ustavljali, ali ker niso bili mnogoštevilni, morali so se potem nazaj pomakniti, in Rusi so nadaljevali prehajati čez Dunav. Torej je velika bitka pričakovati.

**Cetinje 23. junija.** V sredo je šel Sajib paša ob Bjelopavlovičih, da se združi z Sulejmanom. Črnogorci so ga pustili do Zdreabaka, udarili na Turke iznenada, razbili in gonili jih do Spuža. Mrtvih Turkov je nebrojeno, 1150; Črnogorcev preko 40. Uže šest dnij je boj okolo Ostroga. Četrtek zlomljeni na ostroških visovih so padali Turki z velike strmine. Bili so potisnjeni z vseh svojih položajev. Poginilo je na tisoče Turkov. Črnogorci so vzeli mnogo pušk, sabelj, hrane in municije. Zašli so Turkom za ledja in razdvojili jih od Nikšića. Spuška vojska dobiva neprestano pomoč, zato se pričakuje združenje Sulejmana s Sajibom.

## Vojska.

Torej dogodil se je prvi veliki čin svete slavjanske vojske ruskega naroda za osvobodjenje naših bratov na Dunavu! Rusi so, popolnem pripravljeni, silno to reko prešli mej Galacem in Brailovim. Prehod se jim je posrečil, hvala Bogu, brez onih velikanskih izgub, katerih smo se bali.

Iz naših zgornjih telegramov, kakor tudi iz onih telegramov, katere ponatiskujemo po družih listih, vidno je, da so Rusi hrabro z malim začetkom dunajsko reko preplóvili, v jutro 22. primerno malo četo 3000 izvoljenih vojnihi mož vrgli na turški breg, na večer po zmagovalnej poldnevnej bitki jih tam imeli uže 6000, drug dan pa so uže s celim regimentom turško trdnjavo Mačin zavzeli.

Drug kasnejši telegram uže poroča, da so Turki vsled izgube mačinskega podunavskega brega popustili Tulčo in Isakčo in se ob Dunavu navzgor do Hiršove pomaknili. To je dokaz, da imajo zdaj Rusi uže celo turško Dobručo ali „Dodbrudžo“ v roci in oblasti, in da se Turki hote na črti Črnavoda-Küstendže še braniti. Tam bode torej kmalu večja bitva.

Glavna ta bitva se pa uže tudi iz turškega Carigrada v telegramu napoveduje, kjer s kislim obrazom poročajo, da so Rusi reko Dunajsko prešli, češ, da je na onem mestu premalo turške vojske postavljene bilo. Ali vidno je, da so se Turki slabo branili, ali da

se presilnemu napadu vrle ruske vojske ustavljati niso znali. Iz tega moremo sklepati na dober vspeh večje bitke.

Tudi v Aziji Rusi dobro vojujejo. Turki sicer oficijalno zopet trdijo, da so Rusom Bajazid vzeli. Ali kaj je na tej „čerkeskej laži“, kaže peterburški naš telegram. Isto tako se Kars zastonj oteplje in brani ruskega obleganja.

Slabše se pa godi Črnogorcem, ki imajo zdaj dan na dan neizmerno krvave boje. Videti je, da je zadnji telegram iz Kotora stvari predobro videl. Vendar se mi še vedno nadejamo, da se bodo vrli sokolovi ubranili. Če sta se tudi turška poveljnika pri Spuži, torej na turški zemlji, zjedini, do — Cetinja ne prideta.

Iz Erzeruma se piše, da je Rusom pri vzetju turške trdnjave Ardahan prišlo pol drug milijon hektolitrov žita, 9600 polnih sodov streliva, več pušk in revolverjev, 87 trdnjavskih kanonov v roke. Turki so se slabo bili. Od štirinajst bataljonov so le trije svojo dolžnost storili.

## Dozdanje prvotne volitve

ali volitve volilnih mož za deželni zbor Kranjski so, kakor zadaj priobčeni mnogi naši večji in manjši denašnji dopisi in dopiski mej „dom. stvarmi“ priobčeni, kažejo, vrlo dobro, to je narodno izpale. Celo iz občin, kjer smo se vsled brezobzirnega pritiska od necih ljudi močno bali, da zmaga zvita kača nemškutarija, dobivamo vesela naznanila, da so naši zmagali! To nam dozda skoraj še vsa poročila naveščajo; to z radostjo naznanjamo vsem onim občinam, ki niso še volile, naj si dozdanji tak vspeh svojih sester vzemó za živ izgled, in naj enako hrabro varujejo narodne pravice naše slovenske dežele! To poročamo vsem pravim rodoljubom po kmetih, koder volitve niso še izvršene, v živo izpodbujenje in ohrabrenje, da tudi oni zvesto delajo in agitirajo do zadnjega časa, kakor so njih narodni bratje tu delali, da bode vspeh volilnih mož tudi pri njih tako časten in sijajen, kakor v dozda naznanjenih krajih. Nihče ne bode malomaren, vsak, imej manjši ali večji vpliv, založi ga, da nam konec ne bode kvarnejši, nego je ta začetek!

## Iz Rusije 19. jun. [Izv. dop.]

Priobčujem vam odlomek iz dopisa K. Kirilča v „Ruskem Miru“, govorečega o stanovanju načelnika glavnega štaba v Ploještih: „Veliki knez je zavzel ne veliko hišo, nad katero se razvija naš domači prapor. Kar je najzanimivejše — je polna priprostost hišne oprave našega plemenitega glavnega poveljnika. Tukaj nij pridvornega bleska, nij bleška magnatskega, a vsem vidna je stroga,



špartanska oprava. Tesno stanovanje njegove visokosti, kažeče zadovoljnost s vsem, samo dva stražnika in jeden Kavas-Bolgar Herkuljeve velikosti v svojej narodnej obleki, en dežurni vojak — evo vso vnanjo opravo našega glavnega poveljnika. Ravno tako prosta je njegova obleka: bela kapica, bela suknjica, navadni, krepki škornji. Obeduje veliki knez s svojim štabom v posebnej hiši, koja se imenuje gimnazija; najbrže je bil po zimi v njej ta u'ni zavod. Pri najprostejšem omizji iz kovanega železa morate predstaviti si ono špartansko malozahtevnost, katero je vpeljal veliki knez v vojeno življenje. O trati nij sleda: to vam je miza vitezov, sobraših se ne na sedmino ne na gostijo, a da bi podkrepili svoje sile, da bi jih ohranili za bodoči trud.

„In kako prostost v občnji, kako toplo sočutje kaže s svojega veličja veliki knez vsakemu, ne samo visoko postavljenim, no i prostim častnikom svojega štaba! Vsakega povpraša o njegovih potrebah, vsakemu pove dobro besedo, z vsakim pošali, posmeje s svojim dobrim, srčnim smehom. Povem golo istino, če vam rečem, ka vojska in njeni svitli vrhovni poveljnik sestavljata nekaj jedinega nerazdelnega, celega, ker se eno brez družega celo misliti ne more. Da je to tako, treba je pogovoriti samo s prostim našim vojakom, z vojakom — Bolgarom, s peščem — častnikom. „Eh molodéc naš Nikolaj Nikolajevič — vidno orél!“ govoré vojaki naši, ne pridavaje visokemu polkovodcu nikacih počastnih nazvanj, kakor če bi nezavedno s tem pričal svojo ljubezen k njemu. „Naš car poslal je svojega brata kakor vojevodo; z božjo pomočjo on osvobodil Bolgarijo — on bode naš car!“ — govori vojak bolgarski. „Veste kaj, nikdo ne more tako navdušiti, nikdo ne ume postaviti tako besedo, kakor veliki knez. Če miluje: zdravo deca! Kaj ne, ste silno utrujeni, sirote!“ verujte v vseh nas, častnikih, v vsacem prostem vojaku jekne nekaj v srci in odzove se kakor nekaj našega, ruskega, prostega — govore častniki — pešci. Poročam vam vse to iz svojega zapisnika, da bi predal ruskemu občinstvu o onem visokem pravstnem značenju, katero je umel zavzeti veliki knez v svojej vojski z globokim znanjem ruskega vojaka, s svojim prijaznim občenjem z njim, t. j. postavši kakor človek na svojem mestu. In v istino ruski ljudje razumejo to visoko mesto. Če je priljubljenost velicega kneza gromadna v armadi, ona ne bode manjša v domovini, in slovela bode od jednega do drugega našega gromadnega domovja.

„Ko sem bil v Ploještih, prohodili so črez mesto kazaki — pešna vojska in pešna artilerija. Prošli so uže nad 1000 verst v strašnem vremenu v dokolennem blatu. Ah, če bi vi videli, v kakej podobi so se predstavljali velikemu knezu v Ploještih, kjer jim je bila naznačena „dnevka“. Če bi vi videli ta črnogorela lica, te na vnanji vid more biti jako neprijetne forme oprave naših častnikov in soldatov zabrizganih in pokritih z blatom od peš do temena! Pa iz-za te žalostne, sive vnanje slike kaže se v nekakem nenavadnem blesku i hrabrost, i trdnost i bodrost onega visocega ruskega duha, kateri je mogel pretrpeti i ne take trudnosti vojnega časa. Poglejte, kako gredo ti pešci, prošedši uže celih 40 verst brezprerivno po blatu do kolen po velikem knezu o zvuci vojaške pesni; pogledjte na te mlade, vesele fizičnomije, kako radostno zro na svit-

lega polkovodca; pogledjte na tega mladega veseljaka, od vse svoje duše zdaj smejočega se, zdaj povajočega poskočno narodno pesmico, zdaj plačečo žalostno narodno tožbo:

Ah — ti, mátuška-zimá  
Vse doróžki zaneslá,  
Vse doróžki i putji —  
Néljzja k milenkóji projtí!

Ne, ne, gospoda! vi niste videli tega vojaka. On je zdaj tukaj v mrazu, v žaru, v vseh težkostih, hatere spremljajo vojsko, kakoršna je naša. Tukaj je prijetno videti našega Rusa, tukaj je prijetno videti vso silo naše ruske zemlje!

„Čutim, kako veselo je bilo srcu velicega kneza pri pogledu tacihih vojakov, — jaz sem opazoval ga — jaz sem vse to videl. Njegova svitlost je v duši vojak i razume in čuti v globočini svojega srca, kje je sila in hrabrost njegove armade. Ni stépi ni žari — ničesar ne ustavi tacihih „fantov“ izpolniti njegove namene. Pozdravlja je posebno vsak oddel gledal je na-nj z ljubeznjo očetovo; zanimal se z vsem, kar koli se je tikalo njega; izpraševal je o vsem: hotel je vidno znati vsacega častnika; žele zapomniti si vsacega prostaka.“

— r.

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani 25. junija.

Vprašanje, ali bode naša monarhija vojaško zasela *Bosno in Hercegovino* ali ne, zavzema zdaj vse občinstvo, ta in onikraj Litave. V ogerskem zboru so magjarski poslanci v soboto porabili nekovo peticijo somogyskega komitata „za celokupnost Turčije“, t. j. za vojsko zoper Rusijo, ter odločno v magjarskem imenu govorili zoper okupacijo in za ohranjenje cele Turčije! Baron Ivor Kaas je dejal: „če enkrat v Bosno gremo, ne moremo več iz nje ven.“ Jutri vtorek se bode debata nadaljevala in bodo valjda tudi hrvatski zastopniki kaj govorili. Saj dozda se jim ne more očitati, da bi preglasni bili. Pol. oficijalna „Pol. Corr.“ sicer 23. t. m. prinaša izjavo, da časopisi, ki so prinesli vest o vojaške okupaciji Bosne in Hercegovine od strani Avstrije, niso uradni in da do osejvré nij še nič sklenenega. — Temu kljubovaje pa na pol oficijalna lista „Fremdenblatt“ in stara „Presse“ naglašata še vedno, da naše monarhije interesi zahtevajo osvojenje Bosne.

### Vnanje države.

*Ruski* „Golos“ govori o tem, da bi Angleška prisvojila si suecki kanal in pravi, da Rusija tega ne bi branila. S tem bi Rusija proste roke dobila in rešila orijentalno vprašanje po svoje.

Iz *Carigrada* se čuje, da raste tam stranka, ki svetuje podati se in mir skleniti. Podpira in izpodbuja jo nemški poslanik. Angleški poslanik Layard ima pa čedalje menj vpliva.

*Francoskega* senata sklep, s katerim je dovolil razpustiti republikansko zbornico poslancev, vzbudil je neugodno razburjenje. Pred sklepom je bila ostra debata. — Berthould je bil proti razpustu in je dejal: Razpust, ta bode rodil poguben političen in versk boj. Senat sam sebe izpodkopuje, če razpuščenje dovoli. Minister Brunet je dejal, da se smeje na vero, da bi konservativci ne zmagali pri volitvah.

## Dopisi.

### Iz kamniškega okraja 24.

jun. [Izv. dop.] Tudi pri nas so uže dovršene skoro do zadnje občine volitve volilnih mož, in, kakor konstatiramo z veseljem, vršile so se, kakor vselej do sedaj, dobro za nas. Narodno je volila cela Moravska dolina, kjer

voli Moravče štiri, Peče dva volilna moža. Ravno tako je po Črnem grabnu, v Št. Ožboltu, na Trojanah, v Zlatem polji in v Krašnji. Na Prevojah je voljen župan g. J. Škofic, čislán mož in znan narodnjak, in posestnik A. Bugar, ki je vedno na naši strani. V Lukovici je voljen posestnik M. Vevar, in udeleženje volitve je bilo v tem kraju posebno živahno, ker so volili tudi brdski uradniki, namreč c. kr. sodnija in davkarija. A volili so vsi jednoglasno imenovanega narodnjaka. V Dobu, v Krtini in na Viru je vse dobro izpalo za nas. Naš kraj je neomahljiv, in nobena nemškutarska agitacija, bodi si še tako nesramna, kakor jo čujemo iz sosednjega okraja, ne premore ničesa pri nas. Konstatirati pa moramo, da je naš okrajni glavar s postavnostjo, postave držež se vodil volitve, in to je prouzročilo povsod najboljši vtis. Pri tem pak se moramo jako čuditi, da nekačkov čuden patron, menda se zove Kavšek, ki je nosil kosti svojega rojstva najprvo bosopet okolo neke kmetske hiše Erjavčeve na Škrjančjem pri Zatični — na solnce, da tisti patron nesramno agitira pri kmetih, in se poslužuje sredstev, ki ne zaslužijo prelepega imena. Navajeni smo sicer, da zgine marsikateri „poliček“ dobre kapljico, kjer se pokaže oblastna postava, ki rohani v eno mer svoj „tri sto hudičev“, pa to, kakor tudi kaj družega ka je znani „kurji britof“ posebno obrajal, mu radi privoščimo, pa v političnih rečeh nas tudi njegovih „tri sto hudičev“ ne straši. Sploh pa bode še prišel čas, ko bomo tudi mi s takimi za „penzijo“ ali za kaj družega zreliimi „kerlici“ kratko pa temeljito, breasto besedo govorili.

Iz Kranja 24. jun. [Izvirni dopis.]

Motto:

Meine Herren! ich bin müde, Sie sind müde! wir alle sind müde! Wurzbach, Muster einer Landtagsschlussrede.

(Volilna agitacija. Herr Steinmetz. Nemški naš kandidat. Gospod \* \* \* Trepanov Jože.) Našim „Nemcem“ se bere iz obrazov, da se dan volitve bliža. Oživeli so se in noč in dan letajo okrog, kakor tisti svetopisemski levi, ki iščejo, koga bi požrli — se ve pa, da naši levi ne iščejo duš, temuč samo volilne glasove. Mora se pa tej stranki pripoznati, da razume svoj posel. Organizirali so si lepo krdelo delavnih agitatorjev, ki stikujejo po vseh kotih ter prodajejo svojega kandidata gospoda Dolenca. Duševni vodja teh volilnih detektivov je pa gospod Steinmetz, „Herr Steinmetz“. Zjutraj, ko se komaj kuretina prebudi, je mož uže na nogah in potem roma od hiše do hiše, zdravi bolnike, piše recepte ter stiska volilcem roke. Z eno besedo — jutranje solnce komaj vshaja, „Herr Steinmetz“ agitira, — ko pripeka po poludanska vročina „Herr Steinmetz“ tudi agitira — in ko se prikažejo večerne zvezde na nebu, „Herr Steinmetz“ še vedno agitira! Hans Dampf in allen Gassen! — S tem agitatorjem pa so združene še druge moči, nekatere celo take, katere so se prištevale nekadašnji narodni „kričače“. Kričanje je ostalo, ali narodnost je šla po vodi! Zum Teufel ist der Spiritus! Nij torej čuda, da se gospod Dolenec, zanašaje se na kričanje svojih delavcev, v duhu uže vidi v redutnej ljubljanskej dvorani, ter se štirinajst dni pred volitvijo hvali, da ima zmago v žepu. Povedati



moram, da nerad pišem v javnem listu o gospod Dolencu, ki je v privatnem življenju mož tihega ter simpatičnega značaja. — Ali tedaj, ko je zapustil srečno svojo špekulacijo z alkoholom, — ter se kot fanatičen strankar podal v burno politično življenje, tedaj je moral vedeti, da se je podal pred sodni stol občinstva, in da je to občinstvo opravičeno, kritik o izgovoriti čez njega, nemškega kandidata. Kot kandidatu pa je gospodu Dolencu videti, da je še čisto novinec, in da ne pozna tistih prvotnih zakonov, katerim je podvrženo delovanje parlamentarnih kandidatov. Človek bi menil, da kandidat sam ne sme biti svoj glavni agitator, ampak da prepusti agitiranje za se drugim ljudem, — prijateljem. Vsaj tako je angleška, francoska navada, kjer se kandidatje svojim volilcem samo v javnih občinih volilnih zborih priporočajo ob enem pa tudi na različne interpelacije volilcem odgovarjajo. Ali gospod Dolenc poprijel se je stare rimske navade, ter se javno pred svetom zavil v belo togo, ter leta sedaj po mestu od volilca do volilca, ter prosi za glasove, — als ob das eine reine Gefälligkeit wäre!

Kakor tam na kmetih, ko je čas orati in nema človek svoje živine! Tedaj pa leta od znanca do znanca in išče, kje da bi dobil jarem volov, da si razorje ž njim svoje polje. Pri tem pa se sklicuje na svoje prijateljstvo in da je to, kar terja, samo majhena prijaznost, katero mu je sosed skazati dolžan. Tako gospod Dolenc! Reine Gefälligkeit! In če premaga, moralo se bode reči, da si je le-ta deželni poslanec s krvavim potom priboril svoj sedež v ljubljanskej zbornici. Ko pa ga človek vidi tako trudečega se, tako obraz hitečega, svoje konje (katera žival pri vsem tem največ usmiljenja zasluži) silno podedčega, za volilne glasove milo prosečega ter z dobrim vspehom volitve se javno bahajočega, — skoraj bi mu privoščil tisti modri fotelj v — ljubljanskej redutnej dvorani, kjer bi potem šest dolzih let kot statist molčal, ali pa se sedaj pa sedaj povzdignil do kakega javnega govora, enakega obsega kot le ta, katerega smo si denes za moto vzeli.

Da se bode agitacije udeležil tudi gosp. \* (Trepanov Jože) to je pričakoval vsakdo. Mož ima dosti časa, in tega porabi, kakor dober agitator. Vendar pa pravijo skušeni možje, da bi se tako visoko stoječemu človeku bolje podalo, ako bi se ne vtikal v strankarske prepire, ter ne lovil po gostilnah narodnih glasov. Dixi et salvavi animam meam.

V dobrodejnem nasprotju s hrupečo, in sitno agitacijo naših Nemcev je pa volilno delovanje kranjskih rodoljubov. Videti je, da je dobro organizirana disciplina med narodnimi volilci in da bodo odločeni dan stali na bojišču kot neomahljiva, trdno sklenena kohorta. In to nas opravičuje k upanju, da bode izvoljen narodni naš kandidat, in da bode silno delovanje firme: Herr Steinmetz & Comp. ostalo brez vspeha. x.—

**Iz št. Ruperta** na Dolenjskem. 24. jun. [Izvirni dopis.] Kar nikoli še nij bilo slišati iz naše prelepe št. Ruperške doline, vam naznanjam denes, gospod urednik — veliko zmago iz št. Ruperške občine, katero smo 21. t. m. v našo čast in vsem Slovonom na veselje priborili si. Prvo zmago narodne stranke v št. Rupertu! Vsikdar nas je teptal nemškutar, a

zdaj se nijsmo dali. A zmagali nijsmo z dvema glasoma večine, timveč z 20, kajti nemčurji so imeli 21, a mi 41 glasov.

Izvoljeni so pak sledeči navdušeni narodnjaki:

Anton Tramté, Nace Kutnar, kaplana, Anton Zajec, posestnik na Bistrici, Jože Jelenec, Janez Denari, Cene Majcen, Jože Majcen, France Steklasa, France Štrukelj.

Slava! trikrat Slava junaškim št. Ruperškim volilcem. S to volitvijo je iz lepe naše okolice izbrisan madež. Osvetili smo se pred svetom; pokazali smo se pred svetom; pokazali smo, da nemčur, kot je to Dolar, Škedelj in tutti quanti pri nas nemajo več tal za svoja turško-nemškutarska rovanja. Agitiralo se je od nemčurske strani silno. Naš pisatelj M. lazil je cele dneve in cele noči mej kmeti nagovarjaje jih za nemškutarijo: ravno tako se je glasoviti Dolar raznih sredstev poslužil: volitev na primer nij dovolj razglasiti dal, da bi narodnjaki nje ne izvedeli. A bili smo na oprezu; naši možje so sedaj pokazali, ka jim nij mar tisto „liberalno“ nemčurstvo, ki se hlina in liže pete, kedar je kmeta treba zlorabiti za nemčursko reč, a ki nikdar ne marajo za naš blagor.

Dolar pak, ki se nam blagor sili uže četrto leto, ki je dozdej se svojim medenim jezikom in se sredstvi, kakoršnih se je nemčurska stranka posluževala pri znanih zadnjih volitvah, deloval, naj sedaj skrbi, da pobere kopita se svojo nemškutarijo. Ravno tako tudi njegovi privrženci. Zelo žal nam je sicer za trgovca V—ka, ki nosi ime slovenskega pesnika, da je tudi nepričakovano šel mej nemčurje.

Ta prva slovenska zmaga v št. Rupertu naj bode dokaz, da Slovenstvo napreduje, da narodna zavest rase, ter da bode odklenkalo kmalu tudi turškemu nemčurju, ki je toliko časa slovenskega kmeta za nos vodilo in sleparilo.

Ako bode povsod na Dolenjskem tako se spremenilo, kot so je sedaj pri nas, potem nij dvoma, da zmagamo na Dolenjskem sijajno z vsemi našimi kandidati.

Slava št. Ruperškim možatim volilcem, slava agitatorjem za narodno reč; vaš trud ima dosti lepega sadu. — Živili Slovenci! Živili Slovani! Živila naša bodočnost!

— o —.

### Poslano.

Dopisnik v „Laibacher Tagblatt“ 20. jun. t. l. št. 139 pod rubriko: Lokal- und Provinzialangelegenheiten — (Wahlmanöver) podtika meni, da sem svoj predlog, kako bi se glede silnega izterjevanja davkov in vedno rastočih eksekutivnih prodaj kmetij na Dolenjskem daljnemu propadu posestev v okoliščini prišlo in odpomagalo — sprožil le kot volilni manever itd.

Na to sledeče stvarno pojasnilo:

1. Kot ud davkarskega odseka sem jaz meseca aprila 1877 o priliki, ko se je v odseku posvetovalo o odmerjenju zemljiškega davka, naznanil načelniku svoj predlog, da se za Kranjsko z ozirom na notorično preobloženje z gruntnimi davki odmeri nižji percent od čistega katastr. dohodka, kakor za druge dežele. Iz formalnih obzirov mi je odseka načelnik g. baron Eichhoff na voljo dal, stopiti

s svojim predlogom pred zbornico. To se je godilo meseca aprila t. l., tedaj ob času, ko še nij bil razpuščen kranjski deželni zbor in še nij bilo potrebno misliti na volilne manevre.

Posvetovanje o reformi direktnega davka — kakor znano — bi se imelo pričeti v zbornici v tekočem mesecu, pri katerej priliki bi bil jaz sprožil, vložil in utemeljil svoj znani predlog, se je odložilo za dalje časa. Kedar ta čas pride, je negotovo, tedaj bi nevestno izpolnjeval dolžnost poslanca, ko bi se dalje se ta važna stvar zavlekla in naša dežela še dalje prenašala breme, konstatirano preobloženje z gruntnimi davki.

2. V izpeljavi predloga sem nasvetoval praktična sredstva: da se primerno zniža zemljišni davek, da se davki izterjujejo o pravem času, na primer v vinogradskih krajih v jeseni, ne pa po leti, in da se občinam naklonijo brezobrestna posojila za posestnike, kateri bi si nakupili potrebno živino.

Če so to fraze ali realni pripomočki, naj razsodiijo čestiti bralci sami.

3. Privolitev nasvetovanih sredstev spada po mojem mnenju v delokrog državnega zbora.

Končno dopisniku v tolažbo povem, da imajo Dolenjci do mene še zaupanje, katero si hočem tudi dalje ohraniti s tem, da se potegujem vsikdar za njih blagor, ne gledé na to, če se jednemu ali družemu mamečku zamerim.

Na Dunaji, 22. junija 1877.

Viljem Pfeifer.

### Domače stvari.

— (Iz občine Moste) v ljubljanskej okolici se nam poroča: K volitvi volilnih mož je prišlo v soboto od 45 volilcev sicer samo 13, ali izvoljena sta vrla narodnjaka: župan Martin Bavdek in posestnik Anton Žele.

— (Iz Fužin) 24. junija se nam piše: Dobrujska občina volila je včeraj popoldne 10 volilnih mož; izvoljeni so sami odlični narodnjaki, ki bodo neustrašljivi določno na dan volitve izpolnili svojo domovinsko dolžnost po želji svojih volilcev. Slava jim!

— (Z Vrhnike) 24. jun. se nam piše: Naznanjam vam veselo novico, da smo denes Vrhničanje (to je okolične vasi) pri volitvah jednoglasno samo narodne može izvolili. Izvoljenih je 8 mož, na katere se popolnem zanašamo Slovenci.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam poroča, da so v vsej okolici izpale volitve volilnih mož prav dobro narodno.

— (Iz Sodražice) 22. junija se nam piše: Sijajne zmage je pričakovati narodnej stranki, ako se bodo prvotne volitve povsodi tako vršile, kakor pri nas. Jednoglasno je volila občina sodraška zanesljive, izkušene može, ki bodo pripravljeni razruševati pri volitvah v deželni zbor nemčurske mreže. Spoštovanje in slava vrlim volilcem!

— (Iz št. Vida pri Zatični) se nam piše, da so bili pri prvotnej volitvi kljubu strastnej agitaciji Vesteneka, odpalega padarja Lukana in pajdašev odločno narodni volilni možje z veliko večino glasov izvoljeni. Navdušenje vsled te zmage je veliko. (Slava! Za ta kraj smo se po dozdanih dopisih, katerih pa zaradi nevarnosti konfiskacije nijsmo tiskali, močno bali. Ur.)

— (V občini Podgrad-Šmihel pri Novem mestu,) katere zastop je po večini nemškutarsk, vršile so se prvotne volitve dne 19. t. m. Voljeno je bilo kljub silnim agita-



cijam nasprotne stranke 14 odločno narodnih volilnih mož; za kar gre hvala posebno podgraškemu g. župniku.

— (Iz Škocijana) se nam piše: Denes je bila tukaj volitev volilnih mož, katera se je vršila pod vodstvom g. pl. dr. Rüllinga iz Krškega, in je narodna stranka sijajno zmagala. Mej volilnimi možmi je velespoštovani gospod zdravnik Varaun tudi izvoljen; živeli!

— (Iz Studenca pri Krškem) se nam piše: Pri nas smo izvolili za volilne može: Matijo Selaka, Jožefa Selaka, Antona Rota, Antona Hočevarja, Jožefa Janca in Franca Kaplerja. Vsi ti so možje, ki domovine svoje in svojega slovenskega naroda ne bodo prodali renegatstvu ali nemčurjem.

— (Iz Toplice) na Dolenjskem se nam piše, da so kljub velikemu prizadevanju nekaterih, ki pa prav za prav nevedo, za kaj da z nemčurji drže, volitve volilnih mož dobro narodno izpale. „To se ve, da so zdaj ti možje nekoliko poparjeni, ker so tako slavno propali, a vendar jih njih glavni nemčurski agitator (kateri je tudi pred volitvami po svojem hlapci tisti nesramni nemčurski oklic z naslovom „Kmetje“ mej ljudi trosil) s tem tolaži, da bo tistih 5 izvoljenih narodnjakov z denarjem podkupil, da jih zase to je za nemčurje pridobi. A prepričani smo, da nam naše izvoljene narodne može niti nemčur, niti nemčurski denar preslepiti ne more.“

— (Važno vojaško premeščenje.) Dozdaj v Ljubljani komandujoči feldmaršalejtnant baron Jovanović pride kot glavni poveljnik k 18. diviziji pešcev na črnogorsko mejo. Jovanović je z dušo in srcem Slovan, imenovan je gotovo na Rodičevo priporočilo, iz tega se sklepa, da Avstrija v zvezi z Rusijo ne bode pustila pogaziti — Črnogorcev.

— (Premeščenje.) Dež. sodnije svetovalec dr. Karel Videc je prestavljen od okrožne sodnije iz Novega mesta k dež. sodnji v Ljubljano.

— (Poslanca Pfeiferja govor), s katerim je svoj znani predlog utemeljil, prinesemo po stenografičnem zapisniku v jutrnji številki „Sl. Naroda“.

— (Savinsko učiteljsko društvo) bode zborovala 4. julija t. l. ob 6. uri popoldne v Letužu pri Mostnari. Na dnevnem redu so društvene zadeve. Po seji je skupna zabava, kjer se bode predevalo: 1. Katere nevarnosti prete narodu iz zanemarjene mladine in kako si imamo ž njo boljšo prihodnost pripravljati? 2. Škodljive živali. — Vabijo se tudi vsi prijatelji šolstva.

— (Domači razbojnik) oropali so, kakor se nam piše, pretečeni teden iz Kranja proti Cerkljam gredočo neko žensko, ter jej vzeli 300 goldinarjev. Ženska bila je doma v Gradu poleg Cerkljan, a roparji blizu v okolici. Popivali so baje dobro in se gostili, a žandarji prikrajšali so jim ovo veselje. Prijeli so uže vse.

— (Stekel konj.) Pod Ljubljano blizu Šmarja je stekel pes bil konja ugriznil. Konj je tudi stekel, grizel si meso s telesa in tako otepal, da so ga skozi hlevno lino ustreliti morali.

## Razne vesti.

\* (Turšk jud) je te dni umrl na Dunaji, ki je trideset let o milih darovih živel. Po njegovej smrti so našli v stanovanju perila za deset let dovolj in hranilnično knji-

žico za 7000 gld., od katerih uže 17 let nij potegnil obresti. Torej je bil kapital nad 14.000 gld. narastel.

\* (Krojaško maščevanje.) V Pragi je nek krojaški mojster svojim pomočnikom nedavno plačo znižal. Le počakaj, so si mislili ti, se bomo uže odškodovali. Ko v nedeljo mojster pride v delavnico, ga stlačijo v žakelj, zavežejo in na tla polože. Tako dolgo ga niso odvezali, da jim je obljubil, da jim bo dal prejšnje plačilo. Komaj pa je bil iz žaklja ven, šel je k policiji in je dal svoje šaljive pomagalice zapreti. Policija jih je zaslislala in potem sodnji izročila. Zdaj bodo bržkone pa pomagali nekaj časa zašiti.

## Za M. Vilharjev spominek

| so dalje darovali sledeči gg.:  | Prenos     | 142 gld.    | 33 kr.        |
|---------------------------------|------------|-------------|---------------|
| Ščitomir Vilhar iz Prezida      | 10         | "           | "             |
| Franjo Klemenec, žup. na Uncu   | 2          | "           | "             |
| Anton Jeršan, posestnik na Uncu | 2          | "           | "             |
| Matija Kočevar izpod Turjaka    | 1          | "           | "             |
| Franjo Šabec, trg. v Nov. Gradu | 5          | "           | "             |
| And. Magajna v Dol. Vremah      | 2          | "           | "             |
| Dr. Pavlič                      | 2          | "           | "             |
| Jak. Žnidaršič, prof. v Oseku   | 2          | "           | "             |
| Ernest Širca ml., v Grižah      | 1          | "           | "             |
| Josip Širca v Žavcu             | 1          | "           | "             |
| Friderik Širca v Žavcu          | 1          | "           | "             |
| Dayorin Fermevec, stud. jur.    | —          | "           | 50            |
| Požar v Št. Petru               | 1          | "           | "             |
| <b>vkup</b>                     | <b>171</b> | <b>gld.</b> | <b>83 kr.</b> |

Vsem tem darovalcem izreka se s tem gorka zahvala za podarjene doneske, a ob enem tudi uljudno in prijazno prosi, naj bi oni gospodje, koji so v ta blagi namen kaj nabrali dotične doneske doposlali blagovolili, da ve odbor potem potrebno uiniti.

Zagorje na Notranjskem, 23. junija 1877.

Za odbor: H. Legat.

## Tuji.

24. junija:

Pri Slonu: pl. Schmerling iz Dunaja. — Žnidaršič iz Siska. — Traung iz Dunaja. — Katz iz Moravskega. — Oehmig iz Dunaja.

Pri Zamorci: Korač iz Inomsta. — Gindra iz Dunaja. — Andrič iz Trsta. — Weiss iz Dunaja. — Jugovec iz Sražišča. — Schoger iz Kočevja. — Konšek iz Smrja. — Zier iz Dunaja.

Pri Zamorci: Planinšek iz Celja.

## Čestite gg. naročnike,

katerim izteka naročnina s tem mesecem, prosimo, naj jo izvolijo precej ponoviti in poslati našej administraciji, da se pošiljanje lista ne pretrga. Tudi one gg., ki so na obljubi in tako na dolgu naročnine, nujno opozorujemo, naj takoj svoj dolg poravnajo, ker je za izdajanje narodnega novinarskega glasila treba novcev in zopet novcev.

Velikanski in za nas vse Slavjane, torej tudi za nas teško boreče se in trpeče Slovence, narodno odločilni dogodki, ki se vrše na jugu in v vzhodu, napotili so nas, da smo za „Slovenski Narod“ oskrbeli **izvirne telegrame**, takó, da bomo po vsem Slovenskem mi prvi mogli prinesiti poročila o velikih dogodkih, ki jih imamo prihodnje dni pričakovati. To nam pa prizadeva mnoge nove stroške, katere moremo le poravnati, če se naš list po naročilih razširi. To tudi upamo in pričakujemo. Za to ponavljamo prošnjo, naj vsak slovenski rodoljub naš jedini in prvi slovenski dnevnik domorodno skuša mej narodnimi znanci priporočati, zlasti tudi po vseh javnih prostorih naročati, kjer se abonira toliko tujih časopisov, premalo pa domačih slovenskih.

Pogoji naročevanja so natisnjeni na glavi vsake številke „Slov. Naroda“.

Uredništvo.

## Dunajska borza 25. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

|                              |         |        |
|------------------------------|---------|--------|
| Enotni drž. dolg v bankovcih | 60 gld. | 15 kr. |
| Enotni drž. dolg v srebru    | 65      | 35     |
| Zlata renta                  | 71      | 60     |
| 1860 drž. posojilo           | 111     | —      |
| Akcije narodne banke         | 782     | —      |
| Kreditne akcije              | 140     | —      |
| London                       | 126     | 35     |
| Napol.                       | 10      | 12     |
| C. k. cekini                 | 5       | 98     |
| Srebro                       | 111     | 30     |
| Državne marke                | 62      | 20     |

## Posestvo v zgornji Šiški

pri **Ljubljani**, ki obstoji iz novo zidane lepe hiše, potem 10 oralov njiv, 10 oralov senožen in 10 oralov hriba, se iz proste roke prodá. Več se izvé pri posestniku **Jurij Širniku** v Zgornji Šiški št. 38. (166)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

## Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žlezah, naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato, tilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenca in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravnika svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje rastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsnih in čutnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zapredlo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescière: prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečine in okusne Revalescière popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cenó in okusno hrano, kot najboljši pripomček, ter ostanem Vaš adani

Gabriel Teschner, služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje i me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovljenja moje prisrčne hvaležnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanju in hujšanju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici in tišanju v prsih.

Revalescière je 4 krat tečnejša, nego meso, tor se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na oem, ko pri zdravilih.

V plemenitih pusicah po pol funta 1 gold, 50 kr., 1 funt 2 gold, 50 kr., 2 funta 4 gold, 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalescière-Biscuiten v pusicah in Revalescière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Waisenhausgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specijalnih trgovcih; tudi razpošilja dunska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povečjih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Ptstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschju, v Zadru pri Androviču. (110)